

Vitālijs PARHUTA

CELTNIECĪBAS PLĒVES – NEPIECIEŠAMS JUMTA KONSTRUKCIJU ELEMENTS

Mūsdienīgā mājā nav iespējams izvairīties no ūdens tvaiku kustības procesiem, kuru rašanās pamatā ir cilvēku ikdienas darbība. Temperatūras starpība telpu iekšpusē un ārpusē ir iemesls rasas punkta izveidošanās iespējai siltumizolācijas materiālos un lieka mitruma rašanās procesam, kas var izraisīt pelējumsēnu veidošanos. Lai mājā novērstu šādu nevēlamu procesu iespēju un izvairītos no tās priekšlaicīga remonta, jāievēro pareiza mājas celtniecības tehnoloģija. No tā, cik precīzi katrs celtniecības materiāls veiktam paredzētās funkcijas, būs atkarīga komfortablu apstākļu nodrošināšanas iespēja šās mājas telpās.

Ēkas jumta konstrukcijas galvenie uzdevumi ir novērst mitruma nokļūšanas iespēju ēkas iekšpusē, aizsargāt tur esošo siltumizolāciju, kā arī nodrošināt brīvu ūdens tvaiku difūziju no ēkas iekšpuses uz ārpusi. Sauss jumts ir viens no priekšnoteikumiem optimālas temperatūras nodrošināšanai telpās un tur esošo cilvēku veselības saglabāšanai. Svarīga loma šādu apstākļu nodrošināšanā ir celtniecības plēvēm.

Mūsu dienās starp Latvijas tirgū Joti plašā sortimentā pārstāvētajām celtniecības plēvēm var izdalīt vairākas svarīgākās grupas. Galvenā šo plēvju atšķirība ir to izmantošanas mērķos. Katras grupas plēves ir paredzētas noteikta uzdevuma veikšanai. Visas plēves savā starpā atšķiras gan struktūras, gan materiāla ziņā.

Svarīgs jebkuru plēvi raksturojošs rādītājs ir tās tvaikcaurlaidība, t. i., plēves spēja 24 stundu laikā caur vienu kvadrātmtru lielu laukumu +23 °C temperatūrā pie relativā gaisa mitruma 85% izlaist cauri noteiktu daudzumu ūdens tvaiku (gramos). Ne mazāk svarīgs ir materiāla ūdensnecaurlaidīguma rādītājs, t. i., plēves spēja uz savas virsmas noturēt noteikta augstuma ūdens stabu. Šis rādītājs ir sevišķi svarīgs, izvēloties difūzijas vai pretvēja plēves. Tāpat svarīgs faktors pareizā plēves izvēlē ir plēves stiepes robežstipriņa kā garenvirzienā, tā šķērsvirzienā, kā arī plēves materiāla ugunturība (ugunsizturība).

Hidroizolācijas plēves

Pēc būtības visas hidroizolācijas plēves ir arī tvaikizolācijas plēves. Šo plēvju tvaikcaurlaidība ir Joti maza ($0,3 \text{ g/m}^2$), tā kā šādu niecīgu lielumu var neņemt

vērā. Visbiežāk šīs plēves izmanto, veicot metāla un citu lokšķmateriālu jumta segumu montāžu, kad ir liela varbūtība, ka ziemā puteņa laikā sniegs var pakļūt zem jumta seguma. Hidroizolācijas plēvju uzstādīšanas konstruktīva ipašība ir divu ventilējamu kameru izmantošana. Ūdens tvaiku atbrīvošanās un to tālāka ventilēšana norit pirmajā gaisa kamерā (gaisa šķirējslānī) starp hidroizolācijas plēvi un pretvēja plēvi (pēdējo izmanto minerālvates aizsardzībai pret gaisa plūsmu). Montāžas laikā pretvēja plēvi piestiprina pie spārēm ar līdz 20 mm lielu nokari, tajā pašā laikā plēves zemākajam punktam jāatrodas vismaz 30 mm attālumā no siltumizolācijas slāņa.

Šajā plēvju grupā var izdalīt vairākas apakšgrupas.

Pirmajā apakšgrupā ietilpst vienslāna hidroizolācijas plēves. Pie šādām plēvēm pieskaitāmas **Izocon** plēves, kuru augšējā virsma ir laminēta, bet apakšējā nedaudz raupja, kas tai dod iespēju absorbēt noteiktu ūdens tvaiku daudzumu. Šai plēvei ir Joti liela stiepes izturība.

Pie otras apakšgrupas pieskaitāmas divslānu hidroizolācijas plēves ar uzkrājošu plūksnveidīgu, uzkārstu pārklājumu (**MSL-Anticon**), ko var uzskatīt par šā materiāla galveno vērtību. Praksē pierādījies, ka tas dod iespēju uz viena kvadrātmtra plēves uzkrāt 300–400 gramu ūdens tvaiku.

Pretkondensācijas plēves

Pie šās grupas pieskaitāmas plēves, kuru tvaikcaurlaidība diennaktī ir no 30 līdz 80 gramiem ūdens tvaiku uz kvadrātmtru. Visa šīs plēves virsma ir perforēta, uz tās izvietotas Joti daudzas